

El Malalt imaginari

de J.B.P Molière

direcció Albert Pueyo

Una producció de: MÀGATZEM d'ARS

EL MALALT IMAGINARI de Molière

Una producció de MAGATZEM D'ARS

Direcció i adaptació ..... Albert Pueyo

Repartiment:

Argan ..... Albert Pueyo

Toneta ..... Marta Fons

Angèlica / Lluïsa ..... Berta Reixach

Belina ..... Jessica Hernández

Sr. Diafoirus / Sr. Purgon ..... Jordi Fornieles

Tomàs Diafoirus / Cléante ..... Onofre Rojo

Srta. Fleurant ..... Irene Garrés

Música original ..... Neus Kaori

Escenografia i attrezzo ..... Albert Pueyo

Construcció d'escenografia ..... Abraham González i Onofre Rojo

Vestuari i caracterització ..... Magatzem d'Ars

Disseny d'il·luminació ..... Albert Pueyo

Disseny de so ..... Jordi Fornieles i Neus Kaori

Tècnics de llum i so ..... Miranda Callejón i Nerea Gaya

Producció ..... Magatzem d'Ars

Cançó "I'm a diva":

Música ..... Neus Kaori

Lletra ..... Jordi Fornieles

Vocalista ..... Tania Gómez

Espectacle disponible en català i castellà.

Durada aproximada: 1h. 40 min. (sense pausa)

SINOPSI

La crisi i les retallades en sanitat han posat en estat d'alerta l'Argan, un home que pateix un excés de preocupació per la seva salut. Ara no en té prou amb els serveis del Sr. Purgon, el seu curandero personal, sinó que també vol obligar la seva filla Angèlica a casar-se amb un metge; però la noia està enamorada del jove Cléante. La minyona de la casa, la Toneta, serà l'encarregada de posar una mica de seny a la família, evitar un matrimoni forçat i descobrir quines són les autèntiques intencions de la Belina, la jove i sensual dona de l'Argan.

Magatzem d'Ars presenta una nova versió del clàssic de Molière on retrata la desestabilització d'un món capitalista en plena davallada per la crisi econòmica i una societat contemporània esclavitzada pels codis i costums conservadors que segueixen regint les nostres vides malgrat el pas dels segles. "El malalt imaginari" és una proposta escènica innovadora i atemporal que aporta una lectura fresca del text original, fent brillar l'humor i la comèdia de les seves escenes.

NOTA DEL DIRECTOR

En cap moment, el meu objectiu ha sigut fer una representació més d'"El malalt imaginari". De fet, volia representar un Molière des de la naturalitat, tot barrejant conceptes com la pervivència del classicisme carca a les famílies i l'estat actual de la nostra societat, víctima de retallades i d'aprofitats amb poder que maneguen les nostres vides. Malauradament, això és quelcom que ha existit des dels principis de la humanitat i que ara torna a esclatar amb força.

El fet de penjar tot el mobiliari amb cordes representa, evidentment, la inestabilitat per una banda i el fil del que pengen les nostres vides per l'altra, perquè si els banquers o els polítics estiren aquest fil, ens poden deixar a la misèria.

Tal i com caracteritza la nostra companyia, hem treballat amb profunditat el subtext de l'espectacle, el recorregut dels personatges i la coherència de les interpretacions, així com els objectius que cada personatge ha d'assolir en cadascuna de les escenes de l'obra.

Crec que el resultat és una proposta atrevida, elegant, còmica i ben mesurada, de la que em sento força orgullós. En definitiva, un espectacle digne de veure que no decebrà el públic.

Albert Pueyo

L'ESPECTACLE

"El malalt imaginari" és l'última obra que va escriure Molière, pseudònim del dramaturg i actor francès Jean-Baptiste Poquelin (1622-1673). Amb aquest text, Molière culminava una carrera artística destacada per l'ús que en feia de la comèdia i el riure per criticar els convencionalismes de les classes benestants, que al seu parer enaltien una intel·lectualitat falsa guarnida d'una retòrica grandiloqüent i buida de contingut. Concretament, "El malalt imaginari" ataca els metges de l'època, molts dels quals amagaven la seva ignorància amb mentides, una situació que Molière va patir de primera mà.

L'adaptació de Magatzem d'Ars aprofita la farsa del text original per fer un retrat satíric de la societat d'avui dia, en la que pràcticament tothom –no només els de casa bona– fa tot el possible per mantenir unes convencions i un estil de vida incompatibles amb el signe dels temps i, des de la crisi econòmica, visiblement insostenibles. I també s'ataca la hipocresia dels que s'aprofiten de la credulitat i la desorientació de la gent, encara que ara la hipocresia no prové dels metges, sinó dels corruptes de les classes dirigents, dels que s'aprofiten del poder en benefici propi, dels santons que prometen remeis miraculosos, dels endevins que escuren les butxaques dels crèduls, dels conservadors que es fan passar per progressistes i dels moralistes que només veuen la brossa a l'ull de l'altre.

Amb l'objectiu d'apropar el text al públic d'avui, s'ha escurçat l'obra i s'ha concentrat l'acció per donar-li més dinamisme. També s'ha optat per naturalitzar les interpretacions i la posada en escena, la qual cosa és poc habitual en les representacions de les obres de Molière. A més a més, s'ha optat per una escenografia i una estètica modernes, tot plegat per donar a l'espectador la sensació que el text s'ha concebut en els nostres dies.

MAGATZEM D'ARS

La companyia Magatzem d'Ars va fundar-se l'any 1970 en un col·legi de Barcelona. El 1976 comença la seva trajectòria com a companyia estable amb l'estrena d'"El retaule del flautista" de Jordi Teixidó. El 1980 va crear amb altres companyies el certamen de teatre infantil "Viatgem en teatre", celebrat durant sis anys a Barcelona. El 1976 va crear-se dins la companyia un grup d'animació que va desenvolupar la seva activitat en aquest camp fins al 1985.

Actualment, Magatzem d'Ars ha crescut com a empresa, donant lloc a quatre companyies que abasten diversos àmbits del món del teatre, des de la representació d'espectacles familiars fins a obres destinades al públic adult.

PRODUCCIONS DESTACADES

- 2013 "El malalt imaginari" de Molière
Dir. Albert Pueyo
- 2012 "La sireneta" de Hans Christian Andersen
Dir. Albert Pueyo
- 2012 "Blancaneus i els 7 nans" de Jacob i Wilhelm Grimm
Dir. Albert Pueyo
- 2011 "L'illa del tresor" de Robert Louis Stevenson
Dir. Albert Pueyo i Oriol Úbeda
- 2010 "Pell a pell" d'Albert Pueyo
Dir. Albert Pueyo
- 2010 "Rinconete y Cortadillo" de Miguel de Cervantes
Dir. Albert Pueyo
- 2009 "La casa de Bernarda Alba" de Federico García Lorca
Dir. Albert Pueyo
- 2009 "Heidi" de Johanna Spyri
Dir. Albert Pueyo
- 2007 "Hamlet" de William Shakespeare
Dir. Albert Pueyo
- 2004 "El geperut de Notre-Dame" de Victor Hugo
Dir. Albert Pueyo
- 2001 "Cyrano de Bergerac" d'Edmond Rostand
Dir. Albert Pueyo
- 1997 "Hotel d'Ars", adaptació de la pel·lícula "Four Rooms"
Dir. Albert Pueyo
- 1995 "Les zones fosques" de Ferran Capel i Albert Pueyo
Dir. Albert Pueyo
- 1982 "L'ascensió d'en Sergi" de Jordi Viader
Dir. Manel Palència
- 1981 "Situació bis" de Manuel de Pedrolo
Dir. Albert Pueyo
- 1978 "El retaule del flautista" de Jordi Teixidor
Dir. Albert Pueyo

MOLIÈRE, l'autor

Molière (París, 1622 – París, 1673) és el nom amb el qual és conegut el dramaturg francès Jean-Baptiste Poquelin. Després de fer estudis de dret, es dedicà al teatre com a actor, dramaturg, etc.. El 1656 representà la seva primera obra original, "Les precioses ridícules", que feia una pintura satírica dels salons preciosistes. Amb l'èxit guanyà la protecció del rei i uns quants enemics irreductibles (el parlament, els devots, la noblesa). Entre el 1656 i el 1669 féu representar les seves comèdies més sòlides, on la comicitat resta reduïda sobretot a un paper formal i on predominen les idees del moralista: "L'escola de les mullers" (1662) suscità una polèmica, a la qual respongué amb "Crítica de l'escola de les mullers" (1663); la primera versió d'"El tartuf" (1664), en tres actes, fou immediatament prohibida; l'any següent, tractà d'un tema afí i de moda, "Don Juan o el festí de pedra", que hagué de renunciar a representar, a causa de les pressions exercides sobre els seus protectors.

El desengany, l'amargor i el sentiment de fracàs i d'impotència li feren escriure farses més lleugeres –"El misantrop" i "El metge per força" (1666)–, on els costums de l'època són representats per un amargat. L'estil canvia en "L'avar" (1668), on el vici denunciat no és típic de l'època, sinó que té una dimensió de segles. L'any següent l'expressa protecció de Lluís XIV li donà la possibilitat de fer representar una nova versió, en cinc actes i força modificada, d'"El tartuf". Però Molière estava esgotat i la seva capacitat de lluita contra els poders intermedis havia disminuït notablement. Després de la querella d'"El tartuf" només produí divertiments per a les festes de la cort o comèdies-ballet (sovint amb música de G. B. Lulli): "El burgès ennoblit", "El malalt imaginari" (mentre el representaven tingué un atac, del qual morí la mateixa nit) i unes quantes farses més.

La moral de Molière preconitzà un tipus de mentalitat allunyat de la moda cortesana d'aleshores i tractà de ridiculitzar els "falsificadors de moneda" (falsos devots, falsos savis, falsos elegants), com ell mateix deia. Gairebé totes les seves obres són construïdes sobre un recurs tret de la tradició teatral italiana: una intriga amorosa contrariada; però sabé enriquir considerablement aquest model, utilitzant el personatge contrariador de les aspiracions amoroses dels protagonistes joves, per a denunciar maniàtics, obsessos i viciosos. Aquest tipus de moral, que pretén de corregir els vicis de la societat, és particularment pessimista: els "malalts socials" de les comèdies de Molière no es guareixen mai sols, sinó que es veuen obligats per les circumstàncies o per una voluntat superior a la llei (com la del rei absolut a "El tartuf") a tornar al camí de la normalitat vigent.

La comicitat que hom pot apreciar en les seves comèdies és molt diversa: va des de la farsa més popular fins a l'humor més delicat i incisiu. Moltes de les seves obres són només mitjanament còmiques ("El misantrop", "Don Juan o el festí de pedra"), i la moderna crítica ha plantejat el teatre de Molière com un teatre fonamentalment tràgic, on la funció teatral consisteix a invertir els grans mites de la tragèdia clàssica.

www.encyclopedia.cat

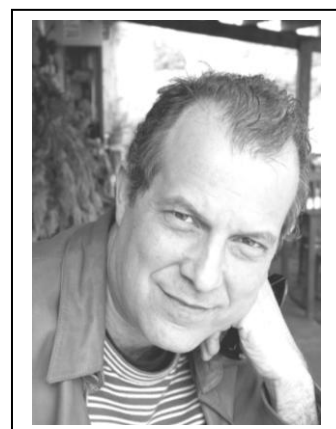

ALBERT PUEYO, el director

Albert Pueyo (Barcelona, 1959) és director, actor, dramaturg i fundador de la companyia Magatzem d'Ars. Forma part de la primera promoció de l'Institut del Teatre de Barcelona en l'especialització de direcció (1984) i és autor de més d'una quinzena de textos teatrals, així com adaptador de múltiples clàssics ("Cyrano de Bergerac", "Romeu i Julieta", "Dr. Jekyll i Mr. Hyde", "El geperut de Notre-Dame", "El malalt imaginari") i supervisor de més d'una desena de creacions col·lectives. Entre les seves obres com a autor destaquen "Pell a pell", "Les zones fosques" (conjuntament amb Ferran Capel), "Líquid-Lícid", "Els contenidors", "La Salle", "La cova misteriosa", "El món de cartró", "Història a Anglaterra", "Inusitat Show", "Colors", "Si t'he vist, don't remember", "Villa Anarcos" i "Instantània".

Des del 1974, ha treballat ininterrompudament com a actor i director en la majoria de projectes teatrals de Magatzem d'Ars, tot compaginant-ho amb la televisió ("Nissaga de poder", "Laura", "Càsting", "El cor de la ciutat") i el cinema ("Gaudí Afternoon", "Agnòsia", "Barcelona, ciutat neutral").

Durant la seva carrera artística, ha fundat i dirigit el concurs de teatre per a instituts "Exbins de plata" (1987 i 1988), el certament de teatre infantil "Viatgem en teatre" (1984-1991) i el grup d'animació social Gas (1979-1987). També ha gestionat les sales barcelonines de music-hall Belle Époque (1988-1995) i City Hall (1995-1997), i ha col·laborat amb l'Ajuntament de Barcelona escrivint i dirigint la campanya "Promoció dels nous contenidors ecològics" (2000-2001).

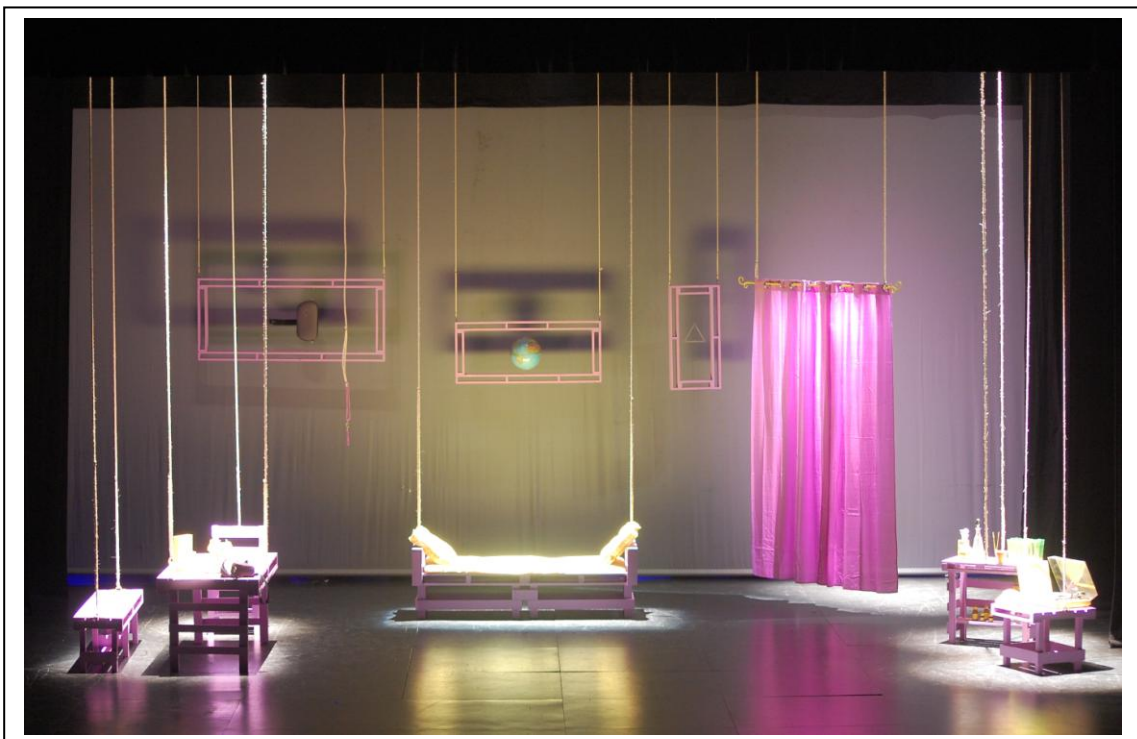

L'ESCENOGRAFIA

A l'hora de dissenyar l'escenografia de l'espectacle, s'ha optat per crear un espai simbòlic de gran força visual. L'espai escènic representa la sala d'estar de la casa de l'Argan, on destaquen tres zones: la taula, el sofà i les tauletes amb les begudes i el telèfon. Tots els mobles estan fets de palets i estan agafats amb cordes, fent la impressió que tot el mobiliari penja del sostre. D'aquesta manera, els elements escenogràfics expressen la inestabilitat del protagonista i de la seva vida familiar.

Cal destacar que tots els elements d'attrezzo són grocs, color considerat maleït al nostre país perquè la tradició diu que Molière va morir vestit de groc quan representava "El malalt imaginari". En canvi, els mobles estan pintats de lila, el color maleït d'Itàlia, bressol de la Commedia dell'Arte que tant va inspirar Molière en la creació de les seves obres.

El fons és blanc per potenciar la il·luminació i destacar els actors vestits de negre.

EL VESTUARI

En contrast amb l'escenografia, el vestuari és costumista i està pensat perquè defineixi visualment la personalitat de cada personatge. Tot i ser un vestuari de caràcter realista, tota la roba és negra amb complements grocs, seguint la idea dels colors aplicats a l'escenografia i la il·luminació, i donant coherència al conjunt.

LA MÚSICA

L'obra original de Molière era una comèdia-ballet. La present adaptació és una comèdia de text i, tenint en compte tots dos factors, s'ha optat per fer una variació (tant harmònica com melòdica) de l'obertura original que Marc-Antoine Charpentier va compondre per a Molière. No obstant això, la música de Neus Kaori s'allunya del barroc i aposta per una línia jazzística propera a l'estatus social dels personatges. Per aquest motiu, fa ús d'instruments moderns, de progressions harmòniques senzilles i de pocs acords en relació a la peça original. A més a més, als acords hi inclou més colors per donar al so un caire més contemporani.

La hipocondria del protagonista també està representada musicalment, amb la inclusió de pads que creen un ambient de nuvolositat i de sons distorsionats (leads) que simulen gemecs de dolor.

Cal destacar la cançó "I'm a Diva", interpretada per la cantant Tania Gómez, coneguda artísticament com The Sweet Escape.

REQUISITS TÈCNICS MÍNIMS

So:

- Taula de so
- 1 monitor
- 2 pantalles
- Amplificador 1.000
- Reproductor cd

Il·luminació:

- 4 retallable
- 16 PC
- 1 canó de llum
- Filtres de colors
- Taula de llums

Espai: 6 m. d'ample x 5 m. de fondària x 3 m. d'alçada

Muntatge de l'espectacle: 180 minuts

Desmuntatge de l'espectacle: 90 minuts

Potència elèctrica: 20.000 kw. / amp.

La companyia disposa d'equip propi (consulteu-ho).

DADES DE LA COMPANYIA

Nom artístic	Magatzem d'Ars
Nom legal de l'empresa	Magatzem d'Ars, S.L.
Adreça.....	C. d'Atenes, 27, 3r pis, 08006 Barcelona
Interlocutors	Albert Pueyo Elvira Perejoan
Telèfons de contacte	93 254 12 83 664 405 860
Adreça electrònica	produccion@magatzemdars.com
Pàgines web	www.magatzemdars.com www.magatzemdars.net
YouTube.....	www.youtube.com/user/magatzemdars
CIF.....	B63908412
Assegurança de responsabilitat civil	Catalana Occidente B 03210758 P

MAGATZEM D'ARS
C. d'Atenes, 27, 3r pis
08006 Barcelona
Tel. 93 254 12 83
produccion@magatzemdars.com